

Հովհաննես Թումանյան

Քաջ կիվիվը

Ճախիններում, գետին մոտիկ,
Գեղափետուր ու խատուտիկ,
Բարձրասրբունք, ցրցունագարդ
Ո՞վ է ճանում սեզ ու հպարտ,

Կի՛-վի՛վ, Կի՛-վի՛վ...

Գեղափետուր ու խատուտիկ
Քաջ Կիվիվն է գետին մոտիկ,
Իր գինվորներն արթուն չորս դին
Ուրուրն ու բուն, բազեն ու ցին:

Ուրուրն ու բուն, բազեն ու ցին
Լազլազի դեմ արշավեցին:
Թեին արավ Լազլազն ահից.
«Ամա՛ն, ասավ, մի՛ դիպչեք ինձ,
Ինձ ու մանրիկ իմ ձագերին».

Ճահճի միջին, առվի եզրին
Մի հատ ոտիս կանգնած էսպես՝
Քաջ Կիվիվի ջրվորն են ես»:

Ուրուրն ու բուն, բազեն ու ցին
Ագռավի դեն արշավեցին:

Թեին արավ Ագռավն ահից.
«Անա՛ն, ասավ, մի՛ դիպչեք ինձ,
Ինձ ու մանրիկ իմ ձագերին.
Ծառի ծերին, սարին, քարին—
Սներ հազած ծընած օրես

Քաջ Կիվիվի երեցն են ես»:

Ուրուրն ու բուն, բազեն ու ցին
Սագի վրրա արշավեցին:
Թեին արավ Սագը ահից.
«Անա՛ն, ասավ, մի՛ դիպչեք ինձ,

Ինձ ու մանրիկ իմ ձագերին.
Տիղմի միջին ու մարգերին
Օրոր-շորոր, խոնարհ ու հեզ,
Քաջ Կիվիվի տրնտեսն են ես»:

Ուրուրն ու բուն, բազեն ու ցին

Կրռունկի դեն արշավեցին.
Թեին արավ Կրռունկն ահից.
«Անա՛ն, ասավ, մի՛ դիպչեք ինձ,
Ինձ ու մանրիկ իմ ձագերին.
Ամեն աշխարհ, որ աշխարհին

Գարունը գա՛ բանա հանդես—
Քաջ Կիվիվի աշուղն են ես»:

1914